

CARLES MARTÍNEZ

El protagonista d'“Els diaris d'Adam i Eva” elogia l'humor “finíssim” del text de Mark Twain que es representa al Club Capitol

Mark Twain és un autor de sobres conegut per la seva faceta narrativa i periodística, però no pel seu costat teatral. I també el té. O així ho ha cregut Xicu Masó amb la seva adaptació d'“Els diaris d'Adam i Eva”, que l'escriptor nord-americà va publicar com un conte per entregues en revistes i diaris de la seva època. Amb Masó en la direcció, Carles Martínez és l'Adam del muntatge que s'ha estrenat al Club Capitol i en què comparteix escenari amb Míriam Alamany, Eva.

Fa un any i mig va caure a les mans de Martínez aquest material literari. “Està escrit en primera persona i té un humor finíssim. És com una col·lecció de monòlegs. És la base literària directa de la gran comèdia americana i segueix la tradició oberta per Cervantes amb el Quixot”, ressalta l'actor de Terrassa, que destaca a més el seu caràcter de paràbola. “A través del conte fa reflexions sobre la naturalesa humana i el viatge de la vida”.

Aquesta entrada al “piset” del paradís, apunta Martínez, també suposa la primera guerra de sexes i la primera tragèdia, provocada amb la mort d'Abel a mans de Caïn després de l'expulsió de l'edèn. “És un treball agraït, bàsicament de comèdia però també amb notes greus”, explica un actor molt lligat al director i a la seva parella en escena. “Hem encadenat sis o set muntatges i treballem com una companyia encara que no ho siguem oficialment”.

La relació amb el director es remunta gairebé dues dècades enrere, quan Martínez va treballar amb El Talleret de Salt, la companyia que va crear Masó. Després d'un llarg parèntesi es van retrobar fa sis anys en el repartiment de *Víctor o els nens al poder*, que va dirigir Joan Ollé al Lliure.

re. Des d'aleshores Masó i Martínez no han parat de treballar junts. De feina no n'hi ha faltat gairebé mai a un actor que recorda els 53 espectacles en què ha participat des que es va llicenciar el 1987 a l'Institut del Teatre de Terrassa. El debut no va poder ser més difícil l'any següent: uns monòlegs polítics, caracteritzat de Companys i de Cambó, al Condal sota la direcció de Frederic Roda, professor seu a l'Institut. “Era la funció golfa, llavors se'n feien tres al dia, i parlava dues hores en escena”.

En el seu llarg periple professional també hi ha hagut alguna època dura, com la que va viure entre el 1993 i el 1995. “Encara que havia fet temporades a Barcelona, vaig desaparèixer del panorama i em vaig passar un any i mig sense un camí obert”. El va recuperar en un càsting del Romea per fer el personatge protagonista de *L'hora dels adéus*, que també va dirigir Ollé. “No s'estilen gaire, però jo defenso el càsting, perquè en cada paper t'ho jugues tot a la ruleta”.

Així segueix atrapat pels mateixos temors que l'assaltaven quan començava. “Els dubtes t'ajuden a tirar endavant. Qualsevol actor té els seus límits; no ho pot fer tot. A partir de la inseguretat vas més enllà dels teus límits”. I recorda en aquest sentit la seva participació a *La plaça del Diamant* que es va estrenar la temporada passada al TNC. “Fa 20 anys no m'imaginava que un dia faria papers més dramàtics com l'Antoni, de *La plaça del Diamant*. Em veia encasellat en personatges còmics o de comèdia”.

MARINA VILANOVA

A ESCENA

Un bordell amb molta solera

El teatre tampoc s'escapa la majoria de vegades d'aquest culte a la joventut que impera en el món de l'espectacle, i que fa que els actors veterans pateixin molt per tenir el caramel dels papers protagonistes. Per això és d'agrair que una obra i un text com *El bordell* convoqui al Lliure intèrprets de tan llarga trajectòria com els tres Jordis de l'elenc (Banacolocha, Dauder i Serrat) i Enric Majó. Entre tots quatre podrien escriure una bona part de la història del teatre català en les últimes dècades, i a la seva companya Mercè Arànega, més jove però d'àmplia experiència, li tocava redactar el pròleg d'aquesta memòria.

És un luxe, per exemple, poder veure i escoltar a la sala Fabià Puigserver Jordi Dauder, menys habitual als escenaris catalans que els seus companys de repartiment. Als seus 70 anys complerts es mou amb una gran desimboltura en escena tot i el peatge de tirar endavant un personatge que va en cadira de rodes. Banacolocha aporta el seu habitual saber estar, mentre que Majó es deixa anar en un paper que s'adapta, sens dubte, al seu perfil interpretatiu. Jordi Serrat, menys conegut, aporta la conducta que s'espera d'un monarca, encara que tingui uns vicis tan particulars com els del que apareix en l'últim, i controvertit, text de Lluïsa Cunillé.

D'aquests veterans amb tanta solera, com de Lluís Marco i Pep Torrents, que van estar al Lliure amb el *Rock'n'roll* de Tom Stoppard que va adaptar Àlex Rigola, es pot esperar sempre una lliçó interpretativa i un model per a l'ampli i excel·lent planter català d'actors.

JOSÉ CARLOS SORRIBES
PERIODISTA

ALTRES ESTRENES

Sobre la memòria i el genocidi

BONDAT

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

Del 19 al 30 de novembre. Dimecres a dissabte, 21.00 h. Dg., 18.30 h. 15 €

El genocidi i la memòria són els eixos al voltant dels quals gira un text de l'autor britànic Michael Redhill vist l'any passat al Temporada Alta. Sis personatges intenten discernir els motius pels quals una persona bondadosa es precipita en el mal, i ho fan en un muntatge que utilitza els codis propis del thriller psicològic. Cristina Cervià, Pep Cortès, Berta Giraut, David Planas i Meritxell Yanes són els intèrprets, i Pere Puig, el director de la funció.

Desacords i vivències ocultes

PENSAMENTS ESCRITS AL CAURE DE LES FULLES

BROSSA ESPAI ESCÈNIC

Del 19 de novembre al 14 de desembre, Dt. a ds., 21.00. Dg., 19.00. 9-16 €

Muntsa Alcañiz, Xavier Ripoll i Núria Piferrer protagonitzen un espectacle poètic i ple de records. Una mare amb una memòria que s'esvaeix a poc a poc rep el seu fill, que torna a la casa on va néixer. Tots dos aniran desgranant les seves vivències, fins a arribar a una greu conclusió: mai han aconseguit entendre's. Jordi Prat i Coll dirigeix un muntatge en què es reciten versos de Maria Mercè Marçal i Josep Riera.

20è aniversari del Ballet Víctor Ullate

BALLET VÍCTOR ULLATE

TEATRE-AUDITORI SANT CUGAT

Dv., 14 i ds., 15, a les 22.00 h. 36 €

Programa commemoratiu del 20è aniversari del Ballet Víctor Ullate, un dels més prestigiosos i internacionals del nostre país. Sota la direcció del mateix Ullate i Eduardo Lao, la companyia interpretarà *2 You Maestro* i una coreografia creada expressament per a l'ocasió en la que serà una estrena absoluta, abans d'anar al Teatro Real de Madrid, d'un programa tan especial. Retirat dels escenaris des de fa 25 anys, Víctor Ullate ha aprofitat l'efemèride per brindar als espectadors una actuació excepcional.

Acostar la dansa al gran públic

FUERO (N)

MERCAT DE LES FLORS

Fins diumenge, a les 21.00 hores (Dg., 19.00). 16 €

Artista resident a La Caldera, Gemma Civera proposa una creació que pretén sensibilitzar el públic respecte a la pràctica de la dansa contemporània. Per aconseguir-ho ha reunit un elenc heterogeni amb ballarins aficionats d'entre 10 i 70 anys, fet que li permet confrontar passat i present. Civera dirigeix a Montpeller la companyia Inesperada i des de fa 20 anys interpreta creacions de Mathilde Monnier, que visitarà el Mercat la setmana que ve.